

Отново за Александър Танев: Споменна камбанка за Таневи ....

проф. Явор Конов, д.н.

1 юни 2018:

И онзи ден, и вчера, и днес си мислех и си спомням за САШО ТАНЕВ (както го наричахме и ние, децата, покрай възрастните)...

С (проф. д-р) Борислава Александрова Танева се познаваме от 5-годишни (Борислава е с почти година по-малка от мен). И двамата бяхме в класа на „другарката Куртева“ (както бе тогава – проф. д-р Милена Куртева, както стана впоследствие). Оттогава познавам и майка ѝ, и татко ѝ на Борислава...

Пак ще кажа: Александър Танев не само бе от малцината наистина (т.е. природно) надарени хора, които срещнах в живота си (а не напънати от родителите си или самонапънали се „амбиционисти“, каквито знаем мнозина...). И то бе комплексно талантлив – и с аналитична наблюдателност, и с бърз ум, и със силна памет, и с музикалност, и с артистичност. Бе и със забележително богати професионална и обща осведоменост и култура, и възможности – и музикантски, и юридически, и по история (наша и чужда – тя историята, знаем, е взаимосвързана...). Бе и много увлекателен – не само поради познанията си, но и заради артистичността си, разнообразно увлекателен – и като разказвач, и като събеседник. Колкото бе емоционален, толкова бе и рационално самовладеещ се. Наистина можеше да намери общ език с най-различни хора. И, което съвсем не е за последно място, бе от малцината човеци, които изпитваха влечение и удоволствие да се поинтересуват не само безкористно, но и с добронамереност от другия и другите, били те отделен колега или приятел, или „творчески колектив“ (както се казваше тогава – хорове, оркестри...). Да ти каже честното си мнение, да ти даде искрен, дай Боже полезен съвет. Да осведоми истинно, да напъти, да помогне. Към мен имаше много хубаво отношение и бе от „броените на пръсти“ хора, които искрено, по същество, реалистично ми обясниха за живота на професионалния музикант – тогавашния техен и евентуалния мой бъдещ – и в частност в България (е, едва ли можеше дори и на него да мине през ум какво ще ни се случи...). Истинно ми разказа за хоровете и хоровите диригенти, за оркестрите и оркестровите диригенти – и особено за перспективите пред тези без релации (за което също съм му изключително благодарен!). Извън „апломбастичните“ (ако ми позволите да „изкова“ и тази дума) официални приказки (писмено и устно слово) на редица преподаватели и институции...

Едно от най-важните неща, които научих от Александър Танев – и то не той ми го каза или поясни (което сто на сто би могъл да направи), но ни го показа от само себе си (което бе много по-впечатляващото и убедително): че няма „правилна“ (фиксирана, „закована“) интерпретация. Че всяка интерпретация – всяка хубава интерпретация – е поне малко „моментна“, моментно-спонтанна, т.е. се отличава с някаква уникалност – и в темпото и протичането си, и в динамиките си, в характера си... Бе написал цикъл от нетрудни, много красиви, разнообразни музикални картини за пиано „Легенди за България“

https://knizhen-pazar.net/index.php?option=add_book&id=984146&title=Легенди%20за%20България.%20Пиеси%20за%20пиано).

Свирехме ги класът на М. Куртева. И тя ни заведе НЕВЕДНЪЖ при Сашо Танев, за да получим от него автентичните, точните авторски указания как да ги свирим. (А М. Куртева обичаше да уточни и изпипа с всеки от учениците си изпълненията им до последния детайл... И държеше учениците ѝ да спазват детайлно уточнената интерпретация при всяко свое свирене, поне в моите спомени бе така.) Но в зависимост от деня, времето, състоянието на Сашо Танев (например – преди обед, вече гладен и поизнервен и от това, или следобед, след – може би – и сиеста...), А. Танев ни даде твърде различни указания как да свирим – при това все с патетична (така ли да го кажа?) убеденост в напътствията си... Беля голяма, че и конфуз... А за мен – най-важен урок! Че именно с добрата си художествено-артистична уникалност всяко едно изпълнение на „една и съща“ музика е автентична(та) интерпретация!

Та така... Светла му памет на АЛЕКСАНДЪР ТАНЕВ (1928-1996)!

ПП Много ценя синовното чувство и синовната признателност. Силно ме впечатли Борислава с това, че осъществи такава богата на концерти и други събития в различни градове у нас и в чужбина възпоменателна година на татко си (<http://bnr.bg/post/100947889/poredica-ot-koncerti-v-pamet-na-prof-aleksandar-tanev>).

Събуди паметта за баща си! За едни – събуди, за други – създаде... Уверен съм, че той щеше да е доволен от нея и за това. Лично на мен ми се „поревна“ (както казваше Вера Мутафчиева) в знак на това да ѝ подаря утре на концерта (насаме, извън официалната програма) нещо подходящо. Помислих, потърсих в интернет и поръчах (то сега е лесно – стига да ти хрумне и да се решиш) една хубава антикварна месингова „паметна камбанка“ – мисля, че ще ѝ остане хубав спомен...

Припомням, че утре от 18:30 ч. в концертната зала на старата сграда на НМА в София (на бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ 94) е възпоменателният концерт за (проф.) Александър Танев. Елате наистина.